

Der kastes mere lys over det britiske imperiums spion/kupnetværk – skru op for blusset

27. september (EIRNS) – I de seneste dage er der kommet meget mere ud om de britisk forbundne internationale spionnetværk og kupplaner mod det amerikanske præsidentskab, herunder Obama-administrationens rolle.

I dag offentliggjorde dagbladet Berlingske Tidende på sin website i Danmark en lang artikel baseret på interviews med Bill Binney, tidligere teknisk direktør for geopolitisk og militær analyse (indtil 2001) ved den amerikanske Nationale Sikkerhedstjeneste, 'National Security Agency (NSA), og Thomas Drake, også en tidligere NSA-ekspert (indtil 2008). Artiklen bærer overskriften: "Tidligere NSA-chefer bekræfter dansk aftale om dataovervågning: København var intet mindre end en guldmine". Dette refererer til det faktum, at NSA siden 1990'erne har haft en aftale med dansk efterretningstjeneste om at tappe en speciel fiberoptisk kabel-central i København, hvilket gjorde det muligt for NSA at indhente og lagre enorme mængder data fra Europa, især med henblik på at overvåge russisk og kinesisk telekommunikationstrafik. Binney påpegede i artiklen, at ud over dataindsamlingen "er sagen den, at det giver dem magt over alle. Hvis nogen nogensinde kommer på tværs, kan de retrospektivt analysere alt, hvad de nogensinde har gjort online, finde noget ['snags'] på dem og slippe af med dem. Det er hvad de forsøger at gøre med mig". Drake omtaler det bredere NSA-forbundne netværk i termer som "et transnationalt syndikat til masseovervågning".

Den 26. september offentliggjorde LaRouchePAC "Bombshell Disclosures of FBI/DOJ Crimes in Trump/Flynn Investigations,"

af Barbara Boyd (eksplosive afsløringer i forbindelse med FBI/justitsministeriets undersøgelser af Trump/Flynn). Den gennemgår tre kategorier af nyligt videregivet information, herunder kommunikation fra FBI-agenter på tidspunktet for de falske anklager mod generalløjtnant Michael Flynn – på daværende tidspunkt Trumps første nationale sikkerhedsrådgiver – som bekræfter hvor beskidt og konstrueret operationen var. Omkring 40 sider af disse nye oplysninger blev indgivet til retten den 24. september på vegne af Flynn. Der er en planlagt høring for Flynn den 29. september om, hvorvidt dommer Emmet Sullivan endelig vil efterkomme justitsministeriets ordre om at afvise anklagerne imod ham. Boyd bemærker også, at der så tidligt som mandag den 28. september vil kunne offentliggøres flere oplysninger om FBI's forhåndsviden om, at det beskidte dossier mod Trump mildest talt var upålideligt.

Præsident Donald Trump talte den 26. september på et valgmøde i Harrisburg, Pennsylvania International Airport om dette nye materiale meget tidligt i sin kampagnetale. Han gennemgik for publikum nogle af de faktiske formuleringer i de nyligt afslørede FBI-tekstmeddelelser fra 2016. De sagde, "Trump havde ret ... vi burde ikke gøre dette ... Vi har brug for forsikring [mod at miste deres job på grund af det!]". Trump kaldte det: "en hel desinformationsaftale", og pointerede at "vi er gået igennem to og et halvt år" og har haft store omkostninger på grund af disse løgne. Han sagde, at de meddelelser man fik den 25. september viser kupmagernes tankegang, "Vi vil have fat i Flynn for at få 'skovlen under' Trump". Trump fordømte det som "ét stort svindelnummer", og sagde at det viser, at "vi er nødt til at få flertal i Kongressen", så dette aldrig kan ske igen. Derefter tog han sigte mod 'Shifty Schiff', Adam Schiff, formand for efterretningsudvalget i Repræsentanternes Hus, "sikken en skiderik, hvilket fjols".

Disse nye afsløringer kaster lys over netværkene, der ikke blot driver "Big Brother"-overvågning internationalt, men

truer valgprocessen i USA lige nu, til og med militær-opstand, og i forbindelse med dette, opbakning til aktioner der forværrer faren for verdenskrig. Specielt i forbindelse med valget den 3. november beskyldes Trump nu gentagne gange og fejlagtigt af de største medier og demokratiske partipersoner for at hævde, at han ikke vil respektere afstemningsresultaterne, hvorfor de godtroende forventes at antage, at militæret handler. For eksempel begyndte værten for NBC's "Meet the Press" i morges sit interview med general H.R. McMaster, tidligere national sikkerhedsrådgiver (erstattede Flynn), med at erklære, at embedsmænd i Pentagon taler om, hvad militæret vil gøre i forbindelse med valget i november. "Højtstående embedsmænd spørger, hvad hvis "de er nødt til at handle?" (McMaster holdt lav profil om dette).

Nu er det tid til at skrue op for blusset for at afsløre den klare og nærværende fare fra disse netværk, for det amerikanske valg og for enhver suveræn nationalstat. Den førende skikkelse, der udråber denne fare for militærkup, (pensioneret) oberst Richard Black, har nu over 174.000 visninger af sin 11-minutters præsentation, "Do We Risk a Military Coup?" (Risikerer vi et militærkup?) på Schiller Instituttets internationale konference 5.-6. september, udgivet på LaRouchePAC YouTube videokanal og med totalt set mange tusinde flere visninger.

Det yderligere element af sandhed der skal offentliggøres er, at der findes løsninger på de kombinerede globale kriser – økonomisk sammenbrud, COVID-19, sultpandemi og atomvåbenkonfrontation.

Dette blev præsenteret på en særlig måde den 26. september på Schiller Instituttets internationale ungdomskonference i et panel med titlen: "Science, Culture, and Great Projects of a Global Renaissance" (Videnskab, kultur og store projekter i en global renæssance). Unge repræsentanter fra forskellige nationaliteter og kontinenter beskrev nøgleprojekter i deres del af verden, alle indenfor rammerne af 'World Land-Bridge'

(Verdenslandbroen), og især i form af "The LaRouche Plan To Reopen the U.S. Economy; The World Needs 1.5 Billion New, Productive Jobs" (May 2020), (LaRouche-planen om at genåbne den amerikanske økonomi; Verden har brug for 1,5 milliarder nye, produktive job). Eksempelvis tunnelen under Beringstrædet og Transaqua-projektet til genopfyldning af Tchad-søen i Afrika, Darién Gap-korridoren i Latinamerika m.fl. Denne tilgang er arven fra Lyndon LaRouche, hvis livsværk og politik blev drøftet på konferencens første panel, "Verden har brug for oprejsning af Lyndon LaRouche".

I Frankrig den 19. september, på den franske Solidarité et Progrès' årlige konference, omfattede programmet også diskussion af beslægtede spørgsmål i form af "Road Map for Jumpstarting the Economy after the COVID-19 Pandemic." (Køreplan for at igangsætte økonomien efter COVID-19-pandemien).

Dette er de handlinger og ideer, der føjer sig til presset for det tidligst mulige topmøde mellem stormagtsledere, i øjeblikket mest sandsynligt i form af invitationen fra præsident Vladimir Putin til et "G5"-topmøde med de permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråds (Rusland, USA, Kina, Frankrig, Storbritannien), hvilken han gentog den 22. september på FN's Generalforsamling. Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, understregede i går sin egen støtte til et sådant møde for at starte drøftelserne, der kan bryde med farerne for sammenbrud. I sin hovedtale til ungdomskonferencen gav hun et positivt billede af, hvad der kunne have været gennemført ved at sige: "Hvis Lyns idé var blevet gennemført i de sidste 40 år, ville vi have haft en blomstrende have i Afrika. Vi ville have haft et fuldstændigt udviklet Latinamerika. Der ville være mange lande, der ikke ville være mindre udviklede end Kina er i dag. Man ville have haft et Europa, som ikke er det kulturelt relativistiske rod, som er tilfældet lige nu; men Europa ville have genoplivet den smukke kultur fra den gyldne renæssance og den tyske klassiske

periode med Schiller og Beethoven. USA ville være en kraft for det gode, og folk ville være glade for at være venner med det store land”.

Amerikanerne responderer til Houston-katastrofe – Vil de handle for at redde nationen?

Leder fra LaRouche PAC, 6. september, 2017 – Mens katastrofen i Houston, fremkaldt af orkanen Harvey, fortsætter, braser den største, atlantiske orkan i moderne historie, kategori fem-orkanen Irma, tværs over Caribien og forventes at have ramt Haiti, Cuba og Puerto Rico, når du læser denne leder, og vil umiddelbart herefter ramme Florida. En kompetent infrastrukturplan var blevet foreslået for Texas under Kennedy-administrationen, som ville have fjernet den forgangne uges værste rædsler – hvis den var blevet gennemført. I tilfældet med disse caribiske øer, hvor den eksisterende infrastruktur er forfalden eller ikkeeksisterende, er det tvivlsomt, om evnen til at overleve Irma er til stede.

I hele USA blev, under de 16 år med Bush og Obama, billioner af dollars smidt ind i bailouts af spillekasinoer på Wall Street, alt imens yderligere billioner blev spenderet på at ødelægge lande i Mellemøsten og overgive dem til terroristbander og drev millioner af mennesker ud af deres hjem som flygtninge i hele området og ind i Europa. I dag må Koreahalvøen, iflg. neokonservative, der er et levn fra Bush- og Obamaæraen, blive næste mål for deres mislykkede militære

eventyr – til trods for, at bogstavelig talt alle mentalt raske mennesker advarer om, at resultatet ville blive en katastrofe for hele den menneskelige art.

Ikke desto mindre lærer størstedelen af verden nu fra første hånd, hvordan Kina har løftet 700 millioner mennesker ud af fattigdom på kun tredive korte år, med den Nye Silkevej, der bringer infrastruktur, industri, sundhedsfaciliteter og håb til de nationer og befolkninger, der i løbet af de seneste flere hundrede år har været genstand for udplyndring under koloni- og postkoloniæraen, under vestlig dominans.

Aktivister i LaRouche-bevægelsen i USA rapporterer, at amerikanere i stigende grad nu anerkender det »nye paradigme« (som Helga Zepp-LaRouche kalder det), der nu vokser frem af det kinesisk-russiske samarbejde og skaber nye, globale institutioner som BRIKS, den Eurasiske Økonomiske Union og Shanghai Samarbejdsorganisationen. Disse nye organisationer rækker nu ud til Afrika, Latinamerika og Asien – og endda til Europas døende økonomier – gennem nye, finansielle institutioner (f.eks. AIIB og BRIKS' Ny Udviklingsbank) og tilbyder kredit til fysisk udvikling uden IMF's politiske og økonomiske »betingelser«, som har holdt nationer i underdanighed til britiske og amerikanske diktater.

Men disse amerikanere forstår ofte ikke, hvorfor USA ikke gennemgår en lignende udviklingsproces. De er blevet forledt til at tro på den monetaristiske myte, at frihed betyder briternes og Wall Streets frihed til at køre økonomien, og verden, som de ønsker. I takt med, at New York Citys undergrundsbane bryder sammen, hvorfor gør vi så ikke det, kineserne ville have gjort, og bygger et helt nyt system med den absolut nyeste teknologi, i stedet for ynkeligt at forsøge at lappe på denne hundrede år gamle monstrøsitet? I takt med, at Houston drukner, hvorfor så ikke gøre, hvad kineserne gjorde for at redde tusindvis af liv hvert år, og byggede verdens største dæmning og vandkraftsystem, med de Tre Slugters Dæmning? Det samme selskab, der byggede de Tre

Slugters Dæmning, udfører nu forundersøgelser til at redde Centralafrika gennem Transaqua-projektet, der vil transportere vand fra Congofloden til den skrumpende Tchadsø. Hvorfor har USA ikke bygget NAWAPA-projektet og vandstyringsprojektet i Houston og lignende storstilede projekter, som Kennedy, sammen med sit rumprogram, foreslog?

For at kende svaret på dette spørgsmål, må vi »få tingene til at bryde frem« i USA, som Lyndon LaRouche i dag sagde. »Vi må gøre det – tal ikke om diverse 'enkeltspørgsmål'; tal om kendsgerningerne. Det må gøres for menneskeheden – intet mindre. Og tiden er inde – sejren vil være inden for rækkevidde.«

Det eneste, der står i vejen, er Det britiske Imperium – hvilket vil sige institutionerne i London og på Wall Street, som har fået lov at bevare »Federal Reserves uafhængighed« og det »frie markeds« fjernelse af Glass-Steagall og relaterede reguleringer af banksystemet. Det var de politikker, som FDR gennemførte, og som gjorde det muligt for ham at dirigere den statslige kredit til den mest massive infrastrukturudvikling, verden nogensinde havde set, eller ville se igen, frem til nutidens Ét Bælte, én Vej, der kommer fra Kina. Nu er den amerikanske økonomi brudt sammen, og Wall Street-bankerne er bankerot og forsøger desperat at redde deres spillegæld ved at udplyndre, ikke alene udviklingslandene, men også den amerikanske økonomi og det amerikanske folk.

Størstedelen af det amerikanske folks respons til katastrofen i Houston var den, at tilsidesætte de medieskabte »spørgsmål«; spørgsmål, der blev skabt med det formål at gøre mennesker små og skabe kunstige konflikter og smålige eller irrelevante bekymringer, alt imens deres verden kollapser i økonomisk forfald og permanent krigsførelse. Men, efter Harvey, tog tusindvis af mennesker til Houston og tilbød deres hjælp for at redde mennesker, der var nødstedte, det være sig Demokrater eller Republikanere, hvide eller sorte eller brune, endda med deres eget liv som indsats.

Trump blev valgt, fordi han var forpligtet over for at afslutte dette økonomiske forfald og politikkerne for de evindelige krige for »regimeskifte«.

Hans bestræbelser på at bygge en arbejdsrelation med Rusland, og for at gå sammen med Kina i den Nye Silkevej, er løfterigt for USA's deltagelse i dette nye paradigme. Briterne og deres aktiver i USA er desperate for at stoppe ham i at gennemføre denne plan, som ville betyde enden på Imperiet.

I dag påpegede Helga Zepp-LaRouche den inspiration, som alle amerikanere føler, der ser de uselviske handlinger hos de tusinder af mennesker, der handler for at hjælpe dem, der nu lider nød i Houston. Hvis vi skal indgyde i amerikanerne, styrken til at handle imod Imperiet, til at befri nationen og verden for City of Londons og Wall Streets diktater, sagde hun, må vi gøre alt, der står i vores magt, for at opløfte folk til det sublimes, det ophøjedes niveau, i Schillers forståelse – for i sig selv at finde den godhed, der er mere dyrebar end selve livet, den godhed, i hvilken hvert enkelte menneskes evne til at handle til gavn for menneskeheden generelt, findes. Intet mindre end dette vil lykkes, og alligevel, som Lyndon LaRouche sagde, så, hvis vi handler på denne vis, er sejr inden for rækkevidde.

Foto: 2-dages grafisk vejrudsigt for det atlantiske tropeområde. (weather.gov)

**Gør atter Amerikas
infrastruktur stor:**

Gå med i Kinas globale initiativ; Drop truslen om krig

Leder fra LaRouche PAC, 5. september, 2017 – Øjeblikket er stadig modent for amerikanere til at lære af de enorme menneskelige og økonomiske tab som følge af orkanen Harvey: Byg den nye infrastruktur, der burde have været bygget for længe siden, for at forebygge, at disse katastrofer berøver amerikanere deres hjem, jobs, ufortalt rigdom og endda livet. Vend det sammenbrud, der finder sted i slow-motion, af forældede infrastrukturplatforme, på hvilke den amerikanske økonomi har arbejdet.

For henved 50 år siden lavede staten Texas et udkast til planer for et omfattende system til vand- og oversvømmelseskontrol, som ville beskytte statens Golfkystbyer fra oversvømmelse – og dens yderste, sydøstlige kyst og øvre sletter fra tørke – ved at koble mange damme og reservoirer sammen via en lang kanal langs kysten, der kunne flytte overskydende vand mellem flodbassiner. Dette var i det samme årti, hvor JFK og RFK arbejdede for en vandmanagementplan i det vestlige USA ved navn North American Water and Power Alliance – det Nordamerikanske Vand- og Elektricitetssamarbejde – et dusin gange større end Tennessee Valley Authority – til overvindelse af ørkendannelse og til kunstig vanding af landbrugsjorder.

Behovet for at bygge sådanne nye og højere teknologiske infrastrukturplatforme mindskes ikke, fordi en økonomi, der køres af Wall Street, og mange krige har blokeret for dem. Der kommer et nyt, historisk øjeblik, hvor de må udføres. Vi er nu blevet bragt til dette punkt, med tre, store amerikanske byer, der er blevet fuldstændig ødelagt af orkaner på lidt over et årti, og med økonomiske tab, der langt overstiger prisen for

at bygge disse store projekter.

Dette kræver mere end blot store udgifter, der vedtages af Kongressen til katastrofehjælp – selv om FEMA's katastrofemidler vil være brugt ved slutningen af denne uge, med endnu en alvorlig orkan, Irma, der nærmer sig. Det vil blive nødvendigt at udstede statslige kreditter for billioner til infrastruktur i de kommende par år, noget, der kun kan gøres gennem statslig bankvirksomhed efter Alexander Hamiltons model og gennem den form for storstilet kredit til projekter, som blev udstedt af præsident Franklin Roosevelts Reconstruction Finance Corporation.

Kongressen må hurtigt skabe begge dele, som det er angivet i LaRouche PAC's Erklæring om en Nationalpolitik af 30. aug. Kongressen må ligeledes genindføre Glass/Steagall-bankopdeling for at sikre, at private banker trækkes ud af Wall Street-spekulation og er med i en genopbygning af finansiering. NASA må genoplives og spille en førende rolle, som denne udviklings videnskabelige drivkraft.

Dette betyder, at vi må mobilisere for de »Fire Økonomiske Love for at redde nationen« fra 2014, forfattet af *EIR's* stiftende redaktør, Lyndon LaRouche. Og Kinas og BRIKS-landenes Bælte & Vej Initiativ for globalt samarbejde om finansiering og byggeri af nye, storstilede infrastrukturprojekter, er den ramme, vi må tilslutte os.

Betänk, at USA konfronteres med tre kriser: Wall Street, som trækker det hen imod endnu et finanskollaps; truslen om atomkrig over Koreahalvøen; og sammenbruddet af fundamentet for dets økonomiske liv, infrastrukturplatforme. Præsident Trumps oprindelige plan for sit præsidentskab, som var at samarbejde med Rusland og Kina og koncentrere os om at genopbygge Amerikas infrastruktur, ville have ført til en anden og bedre situation end disse kriser. Amerikanere må skride til handling, og handling nu, for at komme til denne plan.

LaRouche PAC må gå i spidsen for at få denne påtrængende nødvendige politik; andre vil følge efter.

Foto: Ruslands præsident Vladimir Putin, Kinas præsident Xi Jinping og hans hustru Peng Liyuan før receptionen, hvor formand Xi Jinping var vært for BRIKS-ledere og lederne af de inviterede stateres delegationer. 4. sept., 2017. (en.kremlin.ru)

Video: Vand for Livet

Animeret infografik

Dansk udskrift

Hvor meget vand er der i den globale vandcyklus?

Af alt det vand, der findes på jorden, er kun 2,5 % ferskvand.

Af dette ferskvand findes 68 % indesluttet i indlandsisen og gletsjerne.

30 % findes som grundvand, og kun 1,2 % er overfladevand.

Hvordan foregår strømmen af dette vand?

Groft regnet fordampes 413.000 km³ af Solen hvert år, hvoraf 373.000 km³ falder direkte tilbage i havet, og kun 40.000 km³ når landjorden, hvor det falder som nedbør. Andre 11.000 km³ fordamper over land og falder igen over land som nedbør; men planteliv gør mere end dette, idet det sender 62.000 km³ tilbage til atmosfæren, hvorfra det atter falder som nedbør over landjorden.

Med andre ord, så når 90 % af vandet, der fordamper over

havene, aldrig frem til landjorden; men når det først befinder sig over landjorden, vil vandet fordampe eller transpirere og atter vende tilbage til landjorden som yderligere nedbør. Hvis man alligevel ser på den totale mængde ferskvand, som Solen producerer, så strømmer der 10 gange så meget vand fra havene op i atmosfæren gennem fordampning, end fra alle Jordens floder tilsammen. Dette svarer til 75 Mississippi-floder, der strømmer fra havene op i himlen, uafbrudt hele året. Men kun 8 af disse floder deponerer deres vand over landjorden.

Hvordan kan vi forbedre disse vandcyklusser?

Lad os undersøge tre metoder:

Afsaltning

Vejrmodifikation

Transport af overfladevand

Først: Afsaltning.

Vidste du, at havene udgør kilden til alt dit ferskvand? Omkring 60 mio. gigawatt energi fra Solen når havoverfladen, hvor det afsalter 413.000 km³ ferskvand om året. Dette svarer til en gennemsnitlig effektivitet på 1.300 kWh energi pr. 1 m³ ferskvand, der produceres. Mennesket anvender imidlertid kun 3 kWh til at producere 1 m³ ferskvand, ved at anvende omvendt osmotisk afsaltning, hvilket gør mennesket 430 gange så effektivt som Solen, når det drejer sig om produktion af ferskvand.

Den energi, der kræves for at afsalte vand til de store californiske kystbyer, ville kun udgøre 50 watt pr. person i hele delstaten og ville levere to tredjedele af borgernes aktuelle forbrug og 10 % af hele delstatens samlede forbrug, inklusive landbrug og andre anvendelsesområder.

Hvordan kan afsaltning forøge den globale vandcyklus? (Se grafik).

Den anden fremgangsmåde til forbedring af vandcyklussen: Vejrmodificering

Husk, at 413.000 km³ vand strømmer op i atmosfæren fra havene årligt, svarende til 10 gange de 40.000 km³, der flyder gennem alle verdens floder. Dette udgør en enorm ressource, der venter på at blive udnyttet. Atmosfæriske ioniseringssystemer er i årtier blevet anvendt med held til at stimulere kondensering af atmosfæriske vanddampe, inklusive nedbør.

En version af atmosfærisk ioniseringsteknologi blev udviklet i Rusland i midten af 1980'erne og bragt til Mexico, hvor kommercielle foretagender fra slutningen af 1990'erne til 2008 resulterede i en forøget nedbørsmængde i hele stater på mellem 5 % og 50 %, genopfyldning af reservoirer og reduktion i antal skovbrande.

I Israel fyldte operationer mellem 2011-2013 således 7 reservoirer til deres fulde kapacitet for første gang i de fyrré år, reservoirerne havde været i brug.

En anden version af atmosfærisk ioniseringsteknologi blev udviklet i Schweiz og blev taget i anvendelse i De forenede arabiske Emirater.

Prøveforsøg med disse systemer i Australien mellem 2007 og 2010 forøgede vedvarende nedbørsmængden med mellem 10 % og 20 %, og et femårigt prøveprogram i Oman, der startede op i 2013, har forøget nedbørsmængden med 18 % i løbet af forsøgets første to år.

Lad os se på, hvordan ionisering kan forøge den globale vandcyklus. (Se grafik).

En tredje måde at forbedre vandcyklussen på: Styring af overfladevand, eksemplificeret af Det Nordamerikanske Vand- og Elektricitetssamarbejde (NAWAPA).

I den vestlige del af Nordamerika er distribueringen af vand vildt ujævnt fordelt, hvilket skaber en stor diskrepans i det vestlige område. Dette ses ved at sammenligne den årlige afstrømning af de nordvestlige floder med den årlige afstrømning af de sydvestlige floder. Det udgør 1.509 km³ for de nordlige floder mod 113 km³ for de sydlige floder. Det samme kontinent, og den samme kyst. Hvordan kan vi adressere denne store diskrepans i vesten?

NAWAPA XXI-projektet ville være det største vandprojekt i verdenshistorien, som ville omdirigere vand fra den nordvestlige del, hvor det findes i overflod, til den sydvestlige del, hvor der er en desperat mangel. En opdateret version af programmet kunne transportere groft regnet 10 % af afstrømningen i den nordvestlige del, 150 km³ om året, ned gennem den sydvestlige del, før dette vand atter vendte tilbage til havet. Tilføjelsen af denne vandmængde kunne fordoble det sydvestlige områdes fotosyntetiske produktivitet og forøge produktiviteten af hele cyklussen, uden at forandre dens nettovolumen.

Samlet set går afsaltning, vejrmødifikation og transport af overfladevand sammen om at muliggøre en forbedret og udvidet vandcyklus. Ved at integrere disse metoder kan menneskeheden forøge produktiviteten af eksisterende cyklusser, udvide eksisterende cyklusser, samt skabe helt nye vandcyklusser.

Intet af alt dette opbruger begrænsede vandforsyninger, men udgør i stedet en bedre styring af det cykliske system. Lad ikke nogen fortælle dig noget andet:

Vandet findes; lad os udvikle det!

Produceret af LaRouchePAC: Vand til Fremtiden.

RADIO SCHILLER 20. april 2015: Flytningekatastrofen er vores ansvar

Med formand Tom Gillesberg

LPAC-Video: VAND TIL FREMTIDEN I. Med dansk Udskrift

Ben Deniston: »Kendsgerningen er, at vandet eksisterer. Vandet, som Californien og de andre stater i det sydvestlige USA har brug for, eksisterer. Vandet, som andre egne af verden har brug for, eksisterer. Der er ikke knaphed på vand på denne planet. Menneskeheden må begynde at styre vandcyklussen på Jordkloden som helhed på en ny måde. Vi har løsningerne; de må udvikles; vi må skabe et nyt præsidentskab, der kan udvikle disse løsninger. Men for at gøre det, må vi komme af med

affaldet, og det begynder med [Californiens guvernør] Jerry Brown.«

Jerry Brown: »Vi befinder os i en ny æra. Idéen med en dejlig lille græsplæne, der får masser af vand hver dag, hører fortiden til.«

Er Californiens ledere så bange for sådanne inkompetente myter, at de er villige til at tolerere en så åbenlys politik for affolkning og en tilsidesættelse af ægte videnskab og teknologi? Et svindelnummer, der umiddelbart truer Californiens fattigste mennesker på livet og nationens fødevareforsyning?

Barack Obama: »Jeg beordrer alle føderale faciliteter i Californien til at træffe omgående forholdsregler for at nedskære deres vandforbrug. Vi må gøre det klart. En forandring i klimaet betyder, at vejrrelaterede katastrofer, som tørke, potentielt set bliver dyrere og mere barske. Hvad betyder alt dette? Med mindre, og før, vi gør mere for at bekæmpe CO²-forurening, der forårsager klimaforandringer, og alle, fra landmænd til industri og beboelsesområder, såvel som også hele det vestlige område, må vi begynde at gentænke, hvordan vi håndterer spørgsmålet om vand i de kommende årtier.«

Tiden er kommet, hvor vi må sætte en stopper for guvernør Jerry Browns vanvittige affolkningsfantasier og resten af den miljø-Gestapo-bevægelse, der påstår, at for at løse Californiens ferskvandskrise må de drastisk reducere forbruget af ferskvand til en begrænset gruppe af mennesker. Det er ikke en løsning for Californien eller USA. Det er en dagsorden, inspireret af affolkning, og finansieret af Wall Street, der er gået ind i den forretning, der hedder at gøre knappe ressourcer mere knappe.

Ben Deniston: »Vandet eksisterer. Det der mangler, er en politik for at udvikle vandet, samt erkendelsen af, at det er

menneskehedens rolle at styre disse systemer.«

Rent vand eksisterer, for Californien, for Texas og for andre stater i USA's Vesten. Det skal bare udvikles. Det er ikke et job for de videnskabelige analfabeter. Denne krise er en af de største prøver for det næste, amerikanske præsidentskab. Tørken i Californien er typisk for den generelle, økonomiske krise i USA. Vil USA fortsat befinde sig i Wall Streets paradigmes greb, der består i nulvækst? Eller vil vi tænke stort og gå med i den nye, økonomiske orden, der anføres af Kina og dets BRIKS-partnere?

LaRouchePAC har lanceret en ny kampagne for at løse ferskvandskrisen. Fremtidens vand for Californien og verden afhænger af en ny forståelse af det globale vandsystem som værende drevet af solare og galaktiske processer. Vand er ikke en begrænset ressource. Det bruges ikke op og kastes væk. Jordens vandsystem er en cyklisk proces, og hele menneskehedens historie har været knyttet sammen med styringen og forbedringen af naturlige vandcyklusser. Menneskehedens fremtid afhænger ikke alene af en bedre styring af disse cyklusser, men også af skabelsen af nye vandcyklusser.

Vidste du, at, i mindst 7 forskellige nationer, har man med held anvendt landbaserede ioniseringssystemer til at øge nedbørsmængden? Vidste du, at nationer i Mellemøsten skaber ferskvand fra havene med afsaltningsanlæg, der er tre til fem gange så store som noget, der findes i USA? Vidste du, at Kinas Syd-Nord-projekt for omdirigering af vand allerede har overgået noget, der er blevet gjort i USA, og som transporterer vand over en længere afstand end noget andet projekt i verden? Og det tog dem under 15 år at gennemføre det!

Landbaserede ioniseringssystemer kan anvendes til at inducere atmosfærisk væde til at falde som regn. Gennemsnitligt når 90 % af havfordampningen aldrig ind til landjorden og falder simpelt hen unyttigt tilbage i havet. Ioniseringssystemer kan

udvikles langs Californiens kyst og gøre det muligt for menneskeheden at begynde at tappe af de udstrakte reserver af væde i atmosfæren over Stillehavet.

Californien og Texas har nogle af USA's længste kyststrækninger, og **afsaltning, drevet af atomkraft**, kan befri disse kyststater for at være afhængige af ustabile nedbørsmønstre. To tredjedele af Californiens befolkning bor i det sydlige Californiens kystområder og området omkring San Francisco-bugten, og hele deres vandforbrug kan opfyldes gennem afsaltning ved anvendelse af, hvad der svarer til energien i en 50 watts lyspære pr. person.

Et **vandtransporteringssystem langs NAWAPA-ruten**, Det Nordamerikanske Vand- og Elektricitetssamarbejde, kan forbedre den kontinentale vandcyklus' produktivitet som helhed, idet det cirkulerer noget af det nordvestlige områdes overskudsafstrømning af ferskvand, hele vejen ned gennem det sydvestlige område, før det vender tilbage til havet.

Disse løsningsmuligheder tilsammen udgør et forenet program for udviklingen af vandcyklussen på et helt nyt niveau. Vi kan håndtere alle Californiens og Sydvestens ferskvandsbehov gennem denne styring på et højere plan med land-, atmosfære- og havbaserede aspekter af den nordamerikanske vandcyklus som en forenet proces. Men Jerry Brown siger til Californiens befolkning, at der ikke er noget vand, så se at vænne jer til det!

Jerry Brown: »... standse klimaforandringerne, og vi må radikalt ændre den måde, vi lever på og bruger vores penge, radikale forandringer.«

Vi du lade Jerry Brown fortsætte med dette morderiske falskneri? Vi du lade ham affolke staten og begynde med de fattigste og mest sårbare? Vil du lade ham præsidere over ødelæggelsen af Californien?

Løsningerne findes. Gå med i LaRouchePAC og gør dem til

virkelighed.

EIR: MEMO TIL DEN NÆSTE PRÆSIDENT:

Et nyt perspektiv for ferskvands-krisen i USA's vestlige stater

De objektive løsninger eksisterer; det er forpligtelsen over for fremtiden, der mangler. Blot i løbet af det seneste årti har Kina demonstreret, at succesfulde handlinger kan gennemføres, alt imens USA i realiteten intet har gjort. Bag ved denne skarpe forskel i manifesterede (eller ikke-manifesterede) handlinger ligger det dybere spørgsmål om den kulturelle erkendelse (eller mangel på samme) af menneskehedens unikke rolle som en skabende kraft, på planeten og, inden længe, videre endnu. Sammen med denne iboende kraft kommer ansvaret, ikke for at bevare, men for at forbedre.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

RADIO SCHILLER den 7. april

2015: Iran-aftalen må ikke saboteres

Med formand Tom Gillesberg

EIR bringer Transaqua og BRIKS til Kommission for Tchad-sø Bækkenet

N'Djamena, Tchad, 18. nov. 2014 – I 1964 etableredes Kommissionen for Tchad-sø Bækkenet af fire nationer – Tchad, Niger, Nigeria og Cameroun – som grænser op til denne sø, den fjerdestørste på kontinentet. I de forløbne 50 år har denne kommission på tragisk vis forsømt at forhindre, at denne store sø, der er skrumpet fra 25.000 km² til i dag under 2.000 km², næsten er forsvundet og har påvirket midlerne til livets opretholdelse for 30 millioner mennesker, som arbejdede med landbrug og fiskeri.

Under et beslutsomt, nyt lederskab er der nu en erkendelse af, at en genopfyldning af søen må være en førsteprioritet. For at sikre, at Transaqua-projektet er den del af denne forpligtelse, blev EIR's redaktør for Afrika, Lawrence Freeman, udpeget som medlem af kommissionens nyligt etablerede Komite for det Internationale Videnskabsråd. På det to dage lange indvielsesmøde fremlagde Freeman både behovet for

Tansaqua-projektet og for, at Kommissionen søgte samarbejde med BRIKS omkring udviklingen af Tansaqua. Hans fremlæggelse var inkluderet i Komiteens slutkommuniké.

Kommissionen for Tchad-sø Bækkenets sekretariatschef, ingeniøren Sanusi Abdullahi, understregede behovet for at studere Tansaqua-forslaget og omstøde sammentrækningen af søen. I sine slutbemærkninger opfordrede han den nydannede komite til at respondere til kommunikéet, som dr. Vichi har skrevet specielt til denne konference.

Billede: En kunstners fremstilling af den nye flod, der vil blive skabt af [Tansaqua-projektet i Afrika](#).

NAWAPA XXI diskuteret ved Johns Hopkins Institut for Vand

Onsdag aften afholdt Johns Hopkins Skole for Avancerede Internationale Studier et arrangement om international vandsikkerhed med titlen »Vand: Det afgørende led i bæredygtig udvikling.« Tilstede ved arrangementet var Michael Kirsch, hovedforfatteren til rapporten fra 2012 NAWAPA XXI og medfølgende lovudkast til projektet. Denne NAWAPA XXI-rapport skitserede nødvendigheden, processen og fordelene af at bygge

North American Water and Power Alliance (Det nordamerikanske vand- og elektricitetssamarbejde) for det 21. århundrede, som er drevet ved atomkraft, og blev fornylig afløst af den omfattende rapport, Nuclear NAWAPA XXI: Gateway to the Fusion Economy.

SAIS-præsentationen handlede om spørgsmålet om adgang til vand som en global udfordring, og en udfordring, som vil blive stadig mere vanskelig i de kommende årtier. Ifølge Marc Robert, øverste driftsleder ved Water Asset Management, vil den globale efterspørgsel på vand i år 2030 stige med 40 % over, hvad den er i dag.

Alt imens afsaltning blev diskuteret som et positivt potentiale, bedømte talerne det til at være for kostbar en investering. Den sydvestlige del [af USA] har brug for, hvad der svarer til endnu en Coloradoflod for at kunne opretholde behovet for vand og fødevarer. Coloradofloden er i øjeblikket kilden til vand for 15 % af nationens afgrøder.

Under spørgsmål-og-svar-tiden rejste Michael Kirsch spørgsmålet om udsigterne for opførelse af NAWAPA XXI. Han nævnte et kort, som var blevet brugt af Benjamin Zaitchik, assisterende professor ved John Hopkins' Department of Earth and Planetary Sciences, og som forudsagde, at nedbørsmængden på de nordlige breddegrader fortsat vil stige, mens tørketilstanden i syden vil forværres i de kommende årtier. Kirsch påpegede, at denne kendsgerning er endnu en grund til omgående at påbegynde opførelsen af NAWAPA XXI. De store floder i Alaska, hvis løb ville blive modificeret gennem et system af dæmninger, pumper og kanaler, kunne levere mere end tilstrækkeligt med vand til det udtørrede sydvesten. Floderne i det vestlige Alaska, Susitna, Copper, Tanana, Yukon, Taku, Stikine, Nass og Skeena har alle gennemsnitligt 40 mio. acre feet årligt (MAFY) afstrømning af ferskvand. Ved at indhente blot 5 % af denne afstrømning kunne USA have gavn af, hvad der svarer til endnu 3 Coloradofloder.

Som en yderligere tilføjelse påpegede Kirsch de miljømæssige udfordringer, som en overflod af vandressourcer mod nord repræsenterer. På grund af manglen på direkte sollys året rundt på disse breddegrader er vandet mindre produktivt. Det er i mindre grad i stand til at understøtte fotosyntesen gennem at forvandle vand til planteliv. Kirsch bemærkede, at vand, der bruges på de sydlige breddegrader, som i Californien, hvor 1/3 af USA's afgrøder dyrkes, er 5,5 gange så produktivt.

Selv om responsen fra panelet var blandet, blev spørgsmålet om en nordamerikansk alliance mellem USA, Canada og Mexico for at styre vort kontinents vandressourcer et tema i de efterfølgende spørgsmål og svar.

Glass-Steagall – eller Kaos!

KAMPAGNEAVIS NR. 14, SOMMER 2012

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Glass-Steagall – eller Kaos!

KAMPAGNEAVIS NR. 13, EFTERÅR 2011

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Amagerbank-skandalen: Angelides kommission nu!

KAMPAGNEAVIS NR. 12, VINTER 2011

[Download \(PDF, Unknown\)](#)